

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

18732 *Llei 18/2009, de 23 de novembre, per la qual es modifica el text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, aprovat pel Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març, en matèria sancionadora.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei,
Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

A través de la Llei 17/2005, de 19 de juliol, per la qual es regula el permís i la llicència de conducció per punts i es modifica el text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, aprovat pel Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març, s'establia una nova arquitectura jurídica de l'autorització per conduir basada en l'especial apreciació i valoració pel seu titular. L'Administració del trànsit començava a taxar el permís i la llicència de conducció en un nombre de punts que procedeix a sostreure quan el comportament del conductor no és conforme al que s'exigeix.

Així, l'1 de juliol de 2006, data en la qual va entrar en vigor la modificació, l'ordenament jurídic viària en el nostre país va iniciar una nova etapa sota el sistema anomenat permís i llicència de conducció per punts.

Els efectes no s'han fet esperar. El canvi de comportaments dels conductors ha provocat una reducció molt significativa de la mortalitat a les nostres carreteres. Per aquest motiu, el fet cert és que és imprescindible seguir avançant en el camí recorregut i això no és possible sense analitzar els possibles errors del sistema. En aquest sentit, transcorreguts més de tres anys des d'aquest 1 de juliol de 2006, ja és possible dirigir el gruix de les crítiques cap a l'element que precedeix qualsevol sostracció de punts: el procediment sancionador. Són diverses les reflexions que se'n poden fer actualment.

En primer lloc, l'excessiva dilació en el temps, la qual s'ha fet potser encara més palpable amb l'entrada en vigor de la modificació del Codi penal a través de la Llei orgànica 15/2007, de 30 de novembre. Així, i a títol d'exemple, resulta especialment significatiu que quan la ingesta d'alcohol durant la conducció és especialment elevada, i tipificada per tant com a delictiva, el retret jurídic es produeix en poques hores. En canvi, si aquella és inferior, i sancionable únicament en la via administrativa, la fermesa de la sanció i la sostracció de punts que implica es prolonga innecessàriament durant mesos, encara que no sigui la intenció de l'infractor litigar en el procediment.

Un altre element de crítica radica en la incertesa que en la majoria dels conductors provoca el desconeixement sobre l'existència d'algun d'aquests procediments en els quals pugui estar incurs. L'ús, cada vegada més freqüent, de mitjans de detecció d'infraccions on no es produeix la detenció del vehicle, i les deficiències derivades del sistema actual de notificacions en el procediment, provoquen al conductor una clara vulneració del «dret a conèixer» l'estat de la tramitació dels procediments en els quals està implicat, dret que li reconeix l'article 35 a) de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Així mateix, i tal com passa a la resta dels països del nostre entorn, és necessari abordar una adequada configuració del sistema de responsabilitat en els supòsits en què la identificació no es pot produir en l'acte de la comissió del fet infractor. Són especialment

destacables els supòsits en què el conductor que diàriament utilitza un vehicle és cridat sistemàticament a identificar-se a si mateix com el conductor. Per això, és adequat que es pugui incorporar al Registre de vehicles la persona usuària o conductora habitual del vehicle.

De tot el que s'exposa anteriorment, se'n dedueix que és imprescindible portar a terme una reforma integral del procediment sancionador tenint sempre present l'àmplia jurisprudència relativa a l'exercici del «ius puniendi» per part de l'Administració.

L'experiència acumulada durant els últims anys posa de manifest, a més, la necessitat de construir un procediment especial per a l'àmbit sancionador del trànsit on es puguin tenir en compte les especialitats que el diferencien dels altres procediments administratius.

En primer lloc, el caràcter massiu. Trenta milions de vehicles i vint-i-cinc milions de conductors donen lloc en els nostres carrers i carreteres a més de quinze milions de procediments sancionadors per infraccions a la normativa de circulació. Una xifra que, tot i semblar espectacular, s'allunya molt de la que hi ha a la resta de països europeus del nostre entorn on els sistemes automàtics de detecció d'infraccions arriben a multiplicar per deu el nombre que hi ha al nostre país.

En segon lloc, el caràcter mateix de la infracció de trànsit. La veracitat dels fets atorgada pels mitjans tècnics homologats o pels agents de l'autoritat deixen poc marge al dubte.

La diversitat d'administracions amb competències sancionadores en matèria de trànsit és una característica que també s'ha de tenir en compte. La Llei unifica criteris amb la idea que el conductor tingui sempre present que el seu comportament contrari a la norma, amb independència del lloc on es cometi la infracció i de l'Administració competent, rebrà el mateix retret jurídic.

Finalment, amb presència probablement en cadascun dels preceptes, hi ha la voluntat d'aprofundir en la idea de la sanció de trànsit com un element de seguretat preventiva en la conducció: es tracta d'evitar la producció dels accidents ocasionats per un comportament infractor. Diferents experiències adoptades en països del nostre entorn deixen clar que una adequada gestió del procediment sancionador influeix de manera directa en la reducció de la sinistralitat.

II

La configuració del nou procediment sancionador en matèria de trànsit s'articula mitjançant la nova redacció dels títols V i VI (infraccions i sancions, i procediment sancionador de trànsit) del text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària. Com que aquell constitueix l'eix central de la reforma, s'ha procedit a alterar altres títols, uns derivats de la mateixa modificació del procediment sancionador i altres com a conseqüència d'altres matèries del text articulat de la Llei que requereixen una nova redacció. En aquest sentit, cal destacar la nova ordenació de l'ara anomenat Consell Superior de Seguretat Viària i, d'altra banda, la creació amb rang de llei del Registre estatal de víctimes i accidents de trànsit (RE VAT).

III

En el grup de títols d'imprescindible canvi per a la correcta articulació del nou procediment sancionador hi ha el títol II «Normes de comportament en la circulació», que en el capítol primer inclou les obligacions generals dels diferents actors implicats en la circulació. A més d'introduir la no distracció com a obligació del conductor, l'objectiu principal és singularitzar i definir una sèrie de deures per al titular del vehicle que l'impliquen d'una manera activa en la responsabilitat de la seva circulació. D'una manera més concreta, es trasllada a aquesta part de la Llei, procedent de l'articulat sancionador, l'obligació de tot titular o arrendatari d'un vehicle, si s'escau, de conèixer no només qui fa ús del vehicle en cada moment, sinó també si disposa de l'autorització administrativa necessària per conduir-lo. D'aquesta obligació deriva el deure de comunicar a l'Administració la persona que conduïa el vehicle quan es detecta una infracció comesa amb aquest.

No obstant això, com que en la majoria dels casos el conductor d'un vehicle es converteix en habitual mentre no varia la seva titularitat, es permet ara al titular desentendre's de les obligacions concretes d'identificació abans esmentades si prèviament ha indicat qui fa ús del vehicle com a conductor habitual, i es trasllada a aquest conductor les obligacions que corresponen al titular.

Un altre dels títols que adquireix una nova redacció és el títol IV referent a les autoritzacions administratives. Aquí també s'inclou una important novetat que té sens dubte especials repercussions en l'avanç dels serveis electrònics oferts per l'Administració. El tradicional concepte de domicili físic es transforma ara en domicili virtual i deixa enrere la incertesa que constituïa el fet de no saber de l'existència d'expedients sancionadors per no haver rebut cap notificació. Aquest domicili virtual es constitueix en obligatori per a les persones jurídiques que matriculin nous vehicles i es manté voluntari per a les persones físiques.

No obstant això, i respecte a aquestes últimes, és previsible un ús cada vegada més gran d'aquest, tenint en compte que a través d'aquest canal el ciutadà pot rebre una altra sèrie de comunicacions tan diverses com els avisos de caducitat de la vigència del permís de conducció, la necessària inspecció tècnica a què s'ha de sotmetre el vehicle o informació de tota mena relativa a la gestió del trànsit.

IV

Dins del nou títol V «Règim sancionador», pocs canvis es produeixen respecte al catàleg d'infraccions. Després de la reordenació que va portar a terme la Llei 17/2005, de 19 de juliol, només és necessari fer determinats ajustos en la descripció d'algunes conductes. Entre altres s'ha d'assenyalar la inclusió, entre les infraccions molt greus, de la utilització de mecanismes destinats a eludir la vigilància i el control del trànsit.

Aspecte sempre controvertit en el dret sancionador del trànsit és la determinació de la quantia econòmica de les multes que s'han d'imposar. En aquest sentit s'ha de recordar que no s'ha procedit a la seva revisió en els divuit anys que han transcorregut des de l'aprovació del text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària. Tampoc hi ha ara la intenció de fer-ho en profunditat. L'objectiu se centra en aquests moments a oferir al ciutadà seguretat en el coneixement de la sanció que correspon a la infracció comesa. La determinació de les quanties en la vigent Llei ofereix a les diferents administracions amb competències en matèria de trànsit un elevat grau de discrecionalitat, cosa que provoca grans diferències en el retret jurídic per uns fets similars. D'aquesta manera, la graduació de la sanció no atén actualment principis com el del perill potencial creat o els antecedents de l'infractor, sinó, en gran mesura, el territori on s'ha comès la infracció.

La situació és especialment destacable quan la infracció comesa consisteix a superar els límits de velocitat establerts. La redacció actual de la infracció administrativa greu, àmpliament interpretable, i de la infracció molt greu (amb referència a tants per cent) provoca la creació de diferents quadres sancionadors per les diferents administracions amb competències en matèria de trànsit. Les diferències arriben al límit en determinats casos especialment flagrants: el mateix excés de velocitat, comès amb identitat de vehicle, conductor i circumstàncies de la via és sancionable en un punt quilomètric i no ho és, en canvi, en el següent, aquest últim sota una Administració diferent.

Les anteriors situacions descrites han motivat que es procedeixi ara a definir la quantia de la multa en una quantitat exacta. Només l'existència de circumstàncies addicionals concurrents com els antecedents de l'infractor o el perill potencial creat motiva una especial graduació de la sanció. D'aquesta manera, i especialment en la infracció que consisteix a excedir el límit de velocitat, el ciutadà tindrà certesa absoluta de les conseqüències del seu comportament infractor, independentment de l'Administració que sobre ell exerceixi la competència sancionadora.

Fora de l'àmbit de la multa econòmica, la reforma també afecta la resta del catàleg de sancions existents actualment. Es deroga la sanció que consisteix en la impossibilitat d'obtenir el permís pel període de dos anys després d'haver estat denunciat, avui

condemnat, per conduir sense permís i se suprimeix la sanció de suspensió de l'autorització administrativa per conduir. A més del deure específic del titular, així configurat a l'article 9 bis, de conèixer en tot moment qui fa ús del vehicle i de comunicar-ho a l'Administració quan una infracció sigui comesa, s'atén l'especial problemàtica dels conductors no residents que infringeixen al nostre país, i es configuren especials conseqüències per a situacions que són realment diferents.

En un capítol específicament dedicat a això, la Llei manté el tradicional sistema de determinació de la responsabilitat dirigit a castigar l'autor del fet infractor. No obstant això, la reforma no és aliena al fet que noves realitats exigeixen noves solucions. Seguint la tendència europea, el nostre país fa ús cada vegada més dels sistemes automàtics de detecció d'infraccions, especialment eficaços en la reducció de la sinistralitat, però amb una problemàtica comuna: la identificació del conductor responsable de la infracció. Mantenint el deure del titular del vehicle de conèixer i comunicar qui n'és el conductor, la Llei articula el sistema de responsabilitat per a la nova figura abans explicada del conductor habitual.

V

D'especial importància, eix central de la reforma, és el capítol III del títol V, íntegrament dedicat a l'iter procedimental que s'ha de produir perquè el comportament infractor sigui sancionat. Com passa respecte a les infraccions i sancions en l'ordre social, o els procediments administratius en matèria tributària, es tracta de configurar ara un procediment específic, allunyat de la rigidesa d'unes regles comunes, que prevegi les especials característiques del trànsit.

D'aquesta manera, la reforma inclou una modificació expressa de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, a la qual s'incorpora una nova disposició addicional vuitena bis a l'objecte d'alterar l'ordre de prelación en l'aplicació del text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, tal com per a les matèries esmentades anteriorment s'assenyala a les disposicions addicionals cinquena, sisena i setena d'aquesta Llei.

Són tres les principals novetats que caracteritzen ara al procediment sancionador de trànsit: l'establiment d'un procediment abreujat, el disseny d'un nou règim en la pràctica de la notificació que tingui present els nous sistemes telemàtics de comunicació (correu electrònic, telèfon mòbil, etc.) i la terminació d'ofici del procediment davant la falta d'actuacions per part de l'infractor.

El procediment abreujat ara dissenyat és similar als col·loquialment coneguts en l'àmbit penal com a «judicis ràpids». Es tracta d'oferir a l'infractor la possibilitat de subscriure un pacte amb l'Administració sancionadora que li permeti complir ràpidament el càstig imposat a canvi d'una rebaixa substantiva en aquest. Als avantatges evidents que per a l'Administració i l'infractor deriven de l'acord, és necessari afegir-hi el reforç del principi abans apuntat de la sanció com a element de seguretat activa, per tal com es referma en els conductors la configuració d'una justícia administrativa viària que actua amb immediatesa i s'allunya de sensacions d'impunitat.

El segon dels elements característics del nou procediment sancionador és la creació d'un sistema de notificacions adaptat a la realitat actual. Les notificacions en butlletins oficials poden oferir efectivament «garanties formals» que la notificació ha estat practicada. Tanmateix, no ofereixen cap «garantia material» al ciutadà que sempre tindrà coneixement dels procediments que es dirigeixen en contra d'ell. En aquestes circumstàncies, es creen l'adreça electrònica viària (DEV) i el Tauló d'Edictes de Sancions de Trànsit, en format digital.

Tots dos parteixen de la realitat que representa el vehicle i que implica el seu trasllat continu, que se situa sense solució de continuïtat sota l'àmbit territorial de diferents administracions amb competències sancionadores. En aquest sentit, el conductor ha de poder disposar d'un lloc cert de notificacions on totes les administracions del trànsit li puguin remetre les diferents comunicacions. Així mateix, ha de ser suficient aquest lloc perquè qualsevol conductor pugui conèixer si sobre ell o el seu vehicle s'ha exercit o s'està

exercint la potestat sancionadora en matèria de trànsit, sigui quin sigui l'àmbit territorial on el fet s'hagi comès. Les noves tecnologies ajuden sens dubte a aquesta nova concepció.

VI

Les mesures cautelars, ara denominades provisionals, també tenen una important revisió. Per tal d'assegurar l'eficàcia de la resolució sancionadora i de garantir la seguretat viària en la circulació, s'adopten sobre l'infractor noves mesures i es redefeixen les existents.

A més, es preveuen altres mesures, com les que tenen per objecte limitar al titular la disposició sobre les seves autoritzacions administratives quan amb aquestes quedin sancions fermes pendents d'abonar. Finalment, s'aclareixen els supòsits en què l'Administració pot procedir a la destrucció del vehicle pel fet d'haver estat abandonat pel titular, mesura que passa a denominar-se «tractament residual del vehicle».

També s'estableixen novetats respecte a l'execució de les sancions i la gestió dels antecedents de l'infractor. Així, el termini de prescripció de les sancions econòmiques i el seu còmput s'adapten a la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.

D'altra banda, es pot destacar la nova condició imposada als titulars d'autoritzacions administratives d'estar al dia en el compliment de les sancions per poder fer qualsevol tràmit relatiu a aquestes.

Finalment, el títol VI regula, amb rang de llei, el Registre estatal de víctimes i accidents de trànsit, on només han de constar les dades que siguin rellevants i que permetin disposar de la informació necessària per determinar les causes i circumstàncies en què s'han produït els accidents de trànsit dels quals han derivat víctimes i les seves conseqüències. En aquest sentit, el temps ha demostrat que una correcta gestió de les dades sobre accidentalitat permet adoptar mesures especials dirigides a reduir la sinistralitat en àmbits o col·lectius específics.

Article únic. *Modificació del text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, aprovat pel Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març.*

El text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, aprovat pel Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març, es modifica en els termes següents:

U. El paràgraf c) de l'article 5 queda redactat de la manera següent:

«c) Concedir l'autorització als centres de formació de conductors i declarar la nul·litat, així com els certificats d'aptitud i autoritzacions que permetin accedir a l'activitat professional en matèria d'ensenyament de la conducció i acreditar la dels centres de reconeixement d'aptituds psicofísiques dels conductors, amb els requisits i condicions que es determinin per reglament.»

Dos. El capítol II del títol primer queda redactat de la manera següent:

«CAPÍTOL II

Consell Superior de Seguretat Viària

Article 8. *Objecte, funcions i composició.*

1. Es constitueix el Consell Superior de Seguretat Viària com a òrgan de consulta i participació per al desenvolupament i l'execució de la política de seguretat viària.

2. Per millorar la consecució dels seus fins, el Consell està integrat per representants de l'Administració General de l'Estat, de les comunitats i ciutats autònomes, de les administracions locals i de les entitats, fundacions, associacions de víctimes, sector social

de la discapacitat i organitzacions professionals, econòmiques i socials d'àmbit estatal més representatives directament vinculades amb la seguretat viària.

3. El Consell Superior de Seguretat Viària exerceix les funcions següents:

- a) Emetre informes sobre els plans nacionals estratègics i d'actuació en matèria de seguretat viària.
- b) Conèixer del seguiment i les avaluacions de les accions en matèria de seguretat viària posades en marxa.
- c) Proposar al Govern mesures i actuacions en matèria de seguretat viària.
- d) Conèixer i informar sobre l'evolució de la sinistralitat viària a Espanya.
- e) Emetre informes sobre els projectes de caràcter general que afecten la seguretat viària, o proposar-los, si s'escau.
- f) Coordinar i impulsar, mitjançant les propostes corresponents, l'actuació dels diferents organismes, entitats i associacions que exerceixin activitats relacionades amb la seguretat viària.
- g) Promoure la concertació i l'intercanvi d'experiències entre els diferents membres del Ple.

4. La presidència del Consell correspon al ministre de l'Interior i la secretaria a l'Observatori Nacional de Seguretat Viària.

5. El Consell Superior de Seguretat Viària s'estructura en els òrgans següents: el Ple, la Comissió Permanent, la Comissió Autònoma, la Comissió Local de Seguretat Viària i els grups de treball.

6. La composició, règim jurídic, orgànic i funcional es determinen per reglament. A aquests efectes, es poden crear consells territorials de seguretat viària.

7. Les comunitats autònomes amb competències executives en matèria de trànsit i seguretat viària poden establir els seus propis consells autonòmics de seguretat viària.»

Tres. L'article 9 queda redactat de la manera següent:

«Article 9. *Usuaris, conductors i titulars de vehicles.*

1. Els usuaris de la via estan obligats a comportar-se de manera que no entorpeixin indugudament la circulació, ni causin perill, perjudicis o molèsties innecessàries a les persones, o danys als béns.

2. Els conductors han d'utilitzar el vehicle amb la diligència, precaució i no distracció necessàries per evitar qualsevol dany, propi o d'altri, i han de procurar no posar-se en perill ells mateixos ni posar en perill els altres ocupants del vehicle ni la resta d'usuaris de la via.

El conductor ha de verificar que les plaques de matrícula del vehicle no presenten obstacles que n'impedeixin o en dificultin la lectura i identificació.

3. Els titulars i, si s'escau, els arrendataris dels vehicles tenen el deure d'actuar amb la màxima diligència per evitar els riscos que comporta la seva utilització, mantenir-los en les condicions establertes, per llei i reglament, sotmetre'ls als reconeixements i inspeccions que corresponguin i impedir que siguin conduïts pels qui mai han obtingut el permís o la llicència de conducció corresponent.»

Quatre. S'hi inclou un article 9 bis amb la redacció següent:

«Article 9 bis. *Obligacions del titular del vehicle i del conductor habitual.*

1. El titular d'un vehicle té les obligacions següents:

a) Facilitar a l'Administració la identificació del conductor del vehicle en el moment que es cometi una infracció. Les dades facilitades han d'incloure el número del permís o llicència de conducció que en permeti la identificació en el Registre de conductors i infractors.

Si el conductor no està inscrit en el Registre de conductors i infractors, el titular ha de disposar d'una còpia de l'autorització administrativa que l'habiliti a conduir a Espanya i facilitar-la a l'Administració quan li sigui requerida. Si el titular és una empresa de lloguer de vehicles sense conductor, la còpia de l'autorització administrativa es pot substituir per la còpia del contracte d'arrendament.

b) Impedir que el vehicle sigui conduït pels qui mai han obtingut el permís o la llicència de conducció corresponent.

2. El titular pot comunicar al Registre de vehicles de la Direcció General de Trànsit el conductor habitual del vehicle en els termes que es determinin per ordre del ministre de l'Interior i de conformitat amb el que disposa l'apartat 1.bis de l'annex I. En aquest cas, el titular està exonerat de les obligacions anteriors, que es traslladen al conductor habitual.

3. Les obligacions establertes a l'apartat 1 i la comunicació descrita a l'apartat anterior corresponen a l'arrendatari a llarg termini del vehicle, en el cas que n'hi hagi constància en el Registre de vehicles.

4. Els titulars dels vehicles en règim d'arrendament a llarg termini han de comunicar al Registre de vehicles l'arrendatari, en els termes que es determinin mitjançant el corresponent ordre ministerial.»

Quatre bis. El paràgraf e) de l'apartat 2 de l'article 39 queda redactat de la manera següent:

«e) Sobre les voreres, passejos i altres zones destinades al pas de vianants. No obstant això, els municipis, a través d'una ordenança municipal, poden regular l'aturada i l'estacionament dels vehicles de dues rodes i ciclomotors de dues rodes sobre les voreres i passejos sempre que no es perjudiqui ni s'entorpeixi el trànsit dels vianants per aquesta, atenent les necessitats dels que puguin portar algun objecte voluminós i, especialment, les de les persones que puguin tenir alguna discapacitat.»

Cinc. L'article 59 queda redactat de la manera següent:

«Article 59. *Normes generals sobre autoritzacions administratives.*

1. Per tal de garantir l'aptitud dels conductors per manejar els vehicles i la seva idoneïtat per circular amb el mínim de risc possible, la circulació de vehicles de motor per les vies objecte d'aquesta Llei requereix de l'obtenció de la corresponent autorització administrativa prèvia.

S'han de fixar per reglament les dades que han de constar en les autoritzacions dels conductors i dels vehicles.

2. El conductor d'un vehicle està obligat a estar en possessió i a portar al damunt el permís o llicència vàlids per conduir, així com el permís de circulació del vehicle i la targeta d'inspecció tècnica o certificat de característiques, i els ha d'exhibir davant els agents de l'autoritat que li ho sol·licitin, d'acord amb el que es determini per reglament.

3. En les autoritzacions administratives de circulació només ha de constar un titular.»

Sis. S'hi inclou un article 59 bis amb la redacció següent:

«Article 59 bis. *Domicili i adreça electrònica viària (DEV) dels titulars d'una autorització administrativa.*

1. El titular d'una autorització administrativa per conduir o de circulació de vehicle ha de comunicar als registres de la Direcció General de Trànsit el seu domicili. Aquest domicili s'utilitza per fer les notificacions respecte a totes les autoritzacions de què disposi. A aquests efectes, els ajuntaments i l'Agència Estatal d'Administració Tributària poden comunicar a la Direcció General de Trànsit els nous domicilis de què tinguin constància.

2. En l'històric de cada vehicle es pot fer constar, a més, un domicili als únics efectes de gestió dels diferents tributs relacionats amb el vehicle.

3. Sense perjudici del que disposa l'apartat primer, la Direcció General de Trànsit ha d'assignar a més a tot titular d'una autorització administrativa de conducció o de circulació de vehicle, i amb caràcter previ a la seva obtenció, una adreça electrònica viària (DEV). Aquesta adreça s'ha d'assignar automàticament a totes les autoritzacions de què disposi el titular en els registres de vehicles i de conductors.

4. L'assignació de l'adreça electrònica viària també s'ha de fer a l'arrendatari a llarg termini que consti en el Registre de vehicles, amb caràcter previ a la seva inclusió.

5. No obstant el que disposen els apartats anteriors, si el titular de l'autorització és una persona física, només se li ha d'assignar una adreça electrònica viària si ho sol·licita voluntàriament. En aquest cas, totes les notificacions s'han de practicar a aquesta adreça electrònica viària de conformitat amb el que estableix l'article 77, sense perjudici del dret que li reconeix a l'interessat l'article 28.4 de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics.

6. A l'adreça electrònica viària, a més, s'hi han de practicar els avisos i les incidències relacionats amb les autoritzacions administratives recollides en aquesta Llei.»

Sis bis. L'últim paràgraf de l'apartat 4 de l'article 60 queda redactat de la manera següent:

«Els conductors no poden perdre més de vuit punts per acumulació d'infraccions en un sol dia, llevat que cometin alguna de les infraccions molt greus a què es refereixen els paràgrafs a), b), c), d), e), f), g), h) i i) de l'article 65, apartat 5, cas en què perden el nombre total de punts corresponents.»

Sis ter. Es proposa la modificació del paràgraf segon de l'apartat 7 de l'article 63, que queda redactat de la manera següent:

«7. El titular d'una autorització que hagi perdut una part del crèdit inicial de punts assignat pot optar a la seva recuperació parcial, fins a un màxim de sis punts, un sol cop cada dos anys, si realitza i supera amb aprofitament un curs de sensibilització i reeducació viària, amb l'excepció dels conductors professionals, els quals poden fer aquest curs amb una freqüència anual.»

Set. El títol V queda redactat de la manera següent:

«TÍTOL V

Règim sancionador

CAPÍTOL PRIMER

Infraccions i sancions

Article 65. *Quadre general d'infraccions.*

1. Les accions o omissions contràries a aquesta Llei, desplegadas per reglament si s'escau, tenen el caràcter d'infraccions administratives i se sancionen en els casos, la forma i la mesura que s'hi determinin.

Quan les accions o omissions puguin constituir delictes o faltes tipificades en les lleis penals, cal atènyer-se al que disposa l'article 72.

2. Les infraccions a què fa referència l'apartat anterior es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

3. Són infraccions lleus les comeses contra les normes que contenen aquesta Llei i els reglaments que la despleguen que no es qualifiquin expressament com a greus o molt greus en els apartats següents. En particular, és falta lleu no fer ús per part dels usuaris de bicicletes dels elements i peces reflectores, d'acord amb el que disposa aquesta Llei.

4. Són infraccions greus, quan no siguin constitutives de delictes, les conductes tipificades en aquesta Llei referides a:

- a) No respectar els límits de velocitat establerts per reglament, d'acord amb el que recull l'annex IV.
- b) Circular en un tram a una velocitat mitjana superior als límits establerts per reglament, d'acord amb el que recull l'annex IV.
- c) Incomplir les disposicions d'aquesta Llei en matèria de prioritat de pas, avançaments, canvis de direcció o sentit i marxa enrere, sentit de la circulació, utilització de carrils i voreres i, en general, qualsevol vulneració de les ordenacions especials de trànsit per raons de seguretat o fluïdesa de la circulació.
- d) Aturar-se o estacionar al carril bus, en revolts, canvis de rasant, zones d'estacionament per a ús exclusiu de persones amb discapacitat, túnels, passos inferiors, interseccions o en qualsevol altre lloc perillós o on s'obstaculitzi greument la circulació o constitueixi un risc especialment per als vianants.
- e) Circular sense fer ús de l'enllumenat reglamentari, llevat que el vehicle sigui una bicicleta, cas en què la infracció té el caràcter de lleu.
- f) Conduir utilitzant cascos, auriculars o altres dispositius que disminueixin l'obligatòria atenció permanent a la conducció.
- g) Conduir utilitzant manualment dispositius de telefonia mòbil, navegadors o qualsevol altre sistema de comunicació.
- h) No fer ús del cinturó de seguretat, sistemes de retenció infantil, casc i altres elements de protecció.
- i) Circular amb menors de dotze anys com a passatgers de ciclomotors o motocicletes.
- j) No respectar els senyals dels agents que regulen la circulació.
- k) No respectar el llum vermell d'un semàfor.
- l) No respectar el senyal de stop o el senyal de cedi el pas.
- ll) Conduir un vehicle tot i ser titular d'una autorització que no té validesa pel fet de no haver complert els requisits administratius exigits per reglament a Espanya.
- m) La conducció negligent.
- n) Llançar a la via o en els seus voltants objectes que puguin produir incendis o accidents, o que obstaculitzin la lliure circulació.
- ñ) No mantenir la distància de seguretat amb el vehicle precedent.
- o) Circular amb un vehicle que incompleixi les condicions tècniques establertes per reglament, llevat que es puguin considerar incloses a l'apartat 5.ll) següent, així com les infraccions relatives a les normes que regulen la inspecció tècnica de vehicles.
- p) Incomplir l'obligació de qualsevol conductor de verificar que les plaques de matrícula del vehicle no presenten obstacles que n'impedeixin o en dificultin la lectura i identificació.
- q) No facilitar a l'agent de l'autoritat la identitat ni les dades del vehicle que sol·liciti per part dels afectats en un accident de circulació, si hi estan implicats.
- r) Conduir vehicles amb la càrrega mal condicionada o amb perill de caiguda.
- s) Conduir un vehicle tenint suspesa l'autorització administrativa per conduir o prohibida la seva utilització pel conductor.
- t) Circular amb un vehicle el permís de circulació del qual està suspès.
- u) L'ocupació excessiva del vehicle que suposi augmentar en un 50 per cent el nombre de places autoritzades, exclosa la del conductor.
- v) Incomplir l'obligació d'impedir que el vehicle sigui conduït per qui mai ha obtingut el permís o la llicència de conducció corresponent.
- w) Incomplir les normes sobre el règim d'autorització i funcionament dels centres d'ensenyament i formació i dels centres de reconeixement de conductors autoritzats pel Ministeri de l'Interior o pels òrgans competents de les comunitats autònomes, llevat que es puguin considerar incloses a l'article 65.6.e).
- x) Circular per autopistes o autovies amb vehicles que ho tenen prohibit.

y) No instal·lar els dispositius d'alerta al conductor en els garatges o aparcaments en els termes legalment i reglamentàriament previstos.

z) Circular en posició paral·lela amb vehicles que ho tenen prohibit.

5. Són infraccions molt greus, quan no siguin constitutives de delictes, les conductes següents:

a) No respectar els límits de velocitat establerts per reglament, d'acord amb el que recull l'annex IV.

b) Circular en un tram a una velocitat mitjana superior als límits establerts per reglament, d'acord amb el que recull l'annex IV.

c) La conducció per les vies objecte d'aquesta Llei havent ingerit begudes alcohòliques amb taxes superiors a les que s'estableixin per reglament, i en tot cas, la conducció sota els efectes d'estupefaents, psicòtrops, estimulants i qualsevol altra substància d'efectes anàlegs.

d) Incomplir l'obligació de tots els conductors de vehicles de sotmetre's a les proves que s'estableixin per a la detecció de possibles intoxicacions d'alcohol, estupefaents, psicòtrops, estimulants i altres substàncies anàlogues, i la dels altres usuaris de la via quan estiguin implicats en algun accident de circulació.

e) La conducció temerària.

f) La circulació en sentit contrari a l'establert.

g) Participar en competicions i curses de vehicles no autoritzades.

h) Conduir vehicles que tinguin instal·lats inhibidors de radar o qualssevol altres mecanismes encaminats a interferir en el funcionament correcte dels sistemes de vigilància del trànsit.

i) L'excés en més del 50 per cent en els temps de conducció o la minoració en més del 50 per cent en els temps de descans establerts en la legislació sobre transport terrestre.

j) L'incompliment pel titular o arrendatari del vehicle amb el qual s'hagi comès la infracció de l'obligació d'identificar veraçment el conductor responsable de la infracció, quan siguin degudament requerits per a això en el termini establert. En el cas de les empreses de lloguer de vehicles sense conductor, l'obligació d'identificar s'ha d'ajustar a les previsions en aquest aspecte de l'article 9 bis.

k) Conduir un vehicle sense l'autorització administrativa corresponent.

l) Circular amb un vehicle que no tingui l'autorització administrativa corresponent, o quan aquesta no sigui vàlida perquè no compleix els requisits exigits per reglament.

ll) Circular amb un vehicle que incompleixi les condicions tècniques que afectin greument la seguretat viària.

m) Participar o col·laborar en la col·locació o posada en funcionament d'elements que alterin el funcionament normal de l'ús del tacògraf o del limitador de velocitat.

6. Així mateix, són infraccions molt greus:

a) Realitzar en la via obres sense l'autorització corresponent, així com la retirada, ocultació, alteració o deteriorament de la senyalització permanent o ocasional.

b) No instal·lar la senyalització d'obres o fer-ho incorrectament, posant en greu risc la seguretat viària.

c) Incomplir les normes, establertes per reglament, que regulen les activitats industrials que afecten de manera directa la seguretat viària.

d) Instal·lar inhibidors de radar en els vehicles o qualssevol altres mecanismes encaminats a interferir en el funcionament correcte dels sistemes de vigilància del trànsit. No constitueixen infracció els sistemes d'avís que informen de la posició dels sistemes de vigilància del trànsit.

e) Incomplir les normes sobre el règim d'autorització i funcionament dels centres d'ensenyament i formació i dels centres de reconeixement de conductors autoritzats pel Ministeri de l'Interior o pels òrgans competents de les comunitats autònomes, que afectin

la qualificació dels professors o facultatius, l'estat dels vehicles utilitzats en l'ensenyament, o elements essencials que incideixin directament en la seguretat viària.

7. Les infraccions derivades de l'incompliment de l'obligació d'assegurar els vehicles de motor es regulen i se sancionen d'acord amb la legislació específica.

Les estacions d'ITV requereixen l'acreditació de l'assegurança obligatòria en cada inspecció ordinària o extraordinària del vehicle. El resultat de la inspecció no pot ser favorable mentre no es verifiqui aquest requisit.

Article 66. Infraccions en matèria de publicitat.

Les infraccions al que preveu l'article 52 se sancionen en la quantia i a través del procediment establert a la legislació sobre defensa dels consumidors i usuaris.

Article 67. Sancions.

1. Les infraccions lleus se sancionen amb una multa de fins a 100 euros; les greus, amb multa de 200 euros; i les molt greus, amb multa de 500 euros. No obstant això, les infraccions que consisteixin a no respectar els límits de velocitat se sancionen en la quantia prevista a l'annex IV d'aquesta Llei.

2. Sense perjudici del que es disposa anteriorment, en la imposició de sancions s'ha de tenir en compte que:

a) La multa per la infracció prevista a l'article 65.5.j) és el doble de la prevista per a la infracció originària que la va motivar, si és infracció lleu, i el triple, si és infracció greu o molt greu.

b) La infracció recollida a l'article 65.5.h) se sanciona amb una multa de 6.000 euros.

c) Les infraccions recollides a l'article 65.6 se sancionen amb una multa d'entre 3.000 i 20.000 euros.

Així mateix, en el cas de la infracció recollida a l'article 65.6.e) es pot imposar la sanció de suspensió de la corresponent autorització pel període d'un any. Durant el temps que duri la suspensió, el titular no pot obtenir cap altra autorització per a les mateixes activitats.

La realització d'activitats durant el temps de suspensió de l'autorització comporta una nova suspensió per un període de sis mesos en cometre's el primer trencament, i d'un any si es produeix un segon trencament o successius.

3. En el cas d'infraccions que impliquin sostracció de punts, l'agent denunciador ha de prendre nota de les dades del permís de conducció i les ha de remetre a l'òrgan sancionador competent que, quan la sanció sigui ferma, les ha de comunicar juntament amb la sanció i la sostracció de punts corresponent al Registre de conductors i infractors.

4. Quan l'infractor no acrediti la seva residència legal en el territori espanyol, l'agent denunciador ha de fixar provisionalment la quantia de la multa i, si no se'n diposita l'import, el conductor ha de traslladar el vehicle i immobilitzar-lo en el lloc indicat per l'agent denunciador. El dipòsit es pot fer mitjançant una targeta de crèdit, o en metàl·lic en euros i, en tot cas, s'ha de tenir en compte el que preveu l'article 80 respecte a la possibilitat de reducció del 50 per cent de la multa inicialment fixada.

Article 68. Graduació de les sancions.

La quantia econòmica de les multes establertes a l'article 67.1 i a l'annex IV es pot incrementar en un 30 per cent, atenent la gravetat i la transcendència del fet, els antecedents de l'infractor i la condició de reincident, el perill potencial creat per a ell mateix i per als altres usuaris de la via, i el criteri de proporcionalitat.

Els criteris de graduació establerts anteriorment també són aplicables a les sancions per les infraccions previstes a l'article 65.6.

CAPÍTOL II

De la responsabilitat

Article 69. *Persones responsables.*

1. La responsabilitat per les infraccions al que disposa aquesta Llei recau directament en l'autor del fet en què consisteix la infracció. No obstant això:

a) El conductor d'una motocicleta, d'un ciclomotor, d'un vehicle de tres o quatre rodes no carrossat o de qualsevol altre vehicle per al qual s'exigeix l'ús de casc per part del conductor i del passatger és responsable de la no utilització del casc de protecció pel passatger, i també de transportar passatgers que no tinguin l'edat mínima exigida.

Així mateix, el conductor del vehicle és responsable de la no utilització dels sistemes de retenció infantil, amb l'excepció que preveu l'article 11.4 si es tracta de conductors professionals.

b) Quan l'autoria dels fets comesos correspongui a un menor de divuit anys, n'han de respondre solidàriament els pares, tutors, acol·lidors i guardadors legals o de fet, per aquest ordre, en relació amb l'incompliment de l'obligació imposada a aquests que comporta un deure de prevenir la infracció administrativa que s'imputi als menors.

La responsabilitat solidària està referida estrictament a la pecuniària derivada de la multa imposada.

c) En els casos en què no tingui lloc la detenció del vehicle i aquest tingui designat un conductor habitual, la responsabilitat per la infracció recau en aquest, excepte en el cas que acreditï que el conductor era un altre o la sostracció del vehicle.

d) En els casos en què no tingui lloc la detenció del vehicle i aquest no tingui designat un conductor habitual, n'és responsable el conductor identificat pel titular o l'arrendatari a llarg termini, d'acord amb les obligacions imposades a l'article 9 bis.

e) A les empreses d'arrendament de vehicles a curt termini n'és responsable l'arrendatari del vehicle. En cas que aquest manifesti que no n'és el conductor, o sigui una persona jurídica, li corresponen les obligacions que estableix per al titular l'article 9 bis. La mateixa responsabilitat afecta els titulars dels tallers mecànics o establiments de compravenda de vehicles per les infraccions comeses amb els vehicles mentre hi estiguin dipositats.

f) El titular, o l'arrendatari a llarg termini, en el cas que consti en el Registre de vehicles, és en tot cas responsable de les infraccions relatives a la documentació del vehicle, als reconeixements periòdics i al seu estat de conservació, quan les deficiències afectin les condicions de seguretat del vehicle.

g) El titular o l'arrendatari, en el cas que consti en el Registre de vehicles, és responsable de les infraccions per estacionament, excepte en els casos en què el vehicle tingui designat un conductor habitual o s'indiqui un conductor responsable del fet.

2. El que disposa aquest article s'entén als únics efectes de la determinació de la responsabilitat en l'àmbit administratiu per les infraccions tipificades en aquesta Llei.

CAPÍTOL III

Procediment sancionador

Article 70. *Garantia de procediment.*

1. No es pot imposar cap sanció per les infraccions tipificades en aquesta Llei sinó en virtut d'un procediment instruït d'acord amb el que disposen el present capítol i les disposicions reglamentàries que el despleguen i, supletòriament, el que disposa la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

2. Els instruments, aparells o mitjans i sistemes de mesura que siguin utilitzats per a la formulació de denúncies per infraccions a la normativa de trànsit estan sotmesos a

control metrològic en els termes establerts per la Llei 3/1985, de 18 de març, de metrologia i la seva normativa de desplegament.

Article 71. *Competències.*

1. La competència per sancionar les infraccions al que disposa aquesta Llei correspon al cap de Trànsit de la província en què s'hagi comès el fet. Si es tracta d'infraccions comeses en el territori de més d'una província, la competència per a la seva sanció correspon, si s'escau, al cap de Trànsit de la província en què la infracció hagi estat primerament denunciada.

2. Els caps provincials poden delegar aquesta competència en la mesura i extensió que considerin convenient. En particular, poden delegar en el director del Centre de Tractament de Denúncies Automatitzades la de les infraccions que hagin estat detectades a través de mitjans de captació i reproducció d'imatges que permetin la identificació del vehicle. Així mateix, els òrgans de les diferents administracions públiques poden delegar l'exercici de les seves competències sancionadores mitjançant convenis o encàrrecs de gestió o a través de qualssevol altres instruments de col·laboració previstos en la legislació de procediment administratiu comú.

3. A les comunitats autònomes que tinguin transferides les funcions i els serveis en matèria de trànsit i circulació de vehicles de motor, hi són competents per sancionar els òrgans previstos a la normativa autonòmica.

4. La sanció per la infracció de normes de circulació comeses en vies urbanes correspon als respectius alcaldes, els quals poden delegar aquesta facultat d'acord amb la legislació aplicable.

5. Els caps provincials de Trànsit i els òrgans competents que corresponguin, en cas de comunitats autònomes que tinguin transferides les funcions i els serveis en matèria de trànsit i circulació de vehicles de motor, han d'assumir la competència dels alcaldes quan, per raons justificades o per insuficiència dels serveis municipals, aquests no la puguin exercir.

6. Les competències municipals no inclouen les infraccions als preceptes del títol IV d'aquesta Llei, ni les comeses en travessies mentre no tinguin el caràcter de vies urbanes.

7. La competència per imposar la suspensió del permís o la llicència de conducció o de circulació correspon, en tot cas, al cap provincial de Trànsit.

8. La competència per sancionar les infraccions a què es refereix l'article 52 d'aquesta Llei correspon, en tot cas, al director general de Trànsit o a l'òrgan que tingui atribuïda la competència a les comunitats autònomes que tinguin transferides les funcions i serveis en matèria de trànsit i circulació de vehicles de motor, limitada a l'àmbit geogràfic de la comunitat autònoma.

9. A les ciutats de Ceuta i Melilla, les competències que en els apartats anteriors s'atribueixen als caps provincials de Trànsit, corresponen als caps locals de Trànsit.

Article 72. *Actuacions administratives i jurisdiccionals penals.*

1. Quan en un procediment administratiu de caràcter sancionador es posi de manifest un fet que ofereixi aparença de delictes o falta perseguible d'ofici, l'autoritat administrativa ho ha de posar en coneixement del ministeri fiscal, per si hi pertoca l'exercici de l'acció penal i ha d'acordar la suspensió de les actuacions.

2. Una vegada conclòs el procés penal amb sentència condemnatòria dels inculpats, s'ha d'arxivar el procediment administratiu sense declaració de responsabilitat.

Si la sentència és absolutòria o el procediment penal finalitza amb una altra resolució que li posi fi sense declaració de responsabilitat, i sempre que aquesta no estigui fonamentada en la inexistència del fet, es pot iniciar o continuar el procediment administratiu sancionador contra qui no hagi estat condemnat en la via penal.

3. La resolució que es dicti ha de respectar, en tot cas, la declaració de fets provats en l'esmentat procediment penal.

Article 73. *Incoació.*

1. El procediment sancionador, l'ha d'incoar d'ofici l'autoritat competent que tingui notícia dels fets que poden constituir infraccions tipificades en aquesta Llei, per iniciativa pròpia o mitjançant la denúncia dels agents encarregats del servei de vigilància del trànsit i control de la seguretat viària o de qualsevol persona que tingui coneixement dels fets.

2. No obstant això, la denúncia formulada pels agents de l'autoritat encarregats del servei de vigilància del trànsit i notificada a l'acte al denunciat, constitueix l'acte d'iniciació del procediment sancionador, a tots els efectes.

Article 74. *Denúncies.*

1. Els agents de l'autoritat encarregats de la vigilància del trànsit han de denunciar les infraccions que observin quan exerceixin funcions de vigilància i control de la seguretat viària.

2. En les denúncies per fets de circulació, hi ha de constar, en tot cas:

- a) La identificació del vehicle amb què s'ha comès la presumpta infracció.
- b) La identitat del denunciat, si és coneguda.
- c) Una descripció succinta del fet, amb expressió del lloc o tram, data i hora.
- d) El nom i domicili del denunciat o, si és un agent de l'autoritat, el seu número d'identificació professional.

3. En les denúncies que els agents de l'autoritat notifiquin a l'acte al denunciat, hi ha de constar, a més, als efectes del que disposa l'article 73.2:

a) La infracció presumptament comesa, la sanció que li pot correspondre i el nombre de punts la pèrdua dels quals comporta la infracció, de conformitat amb el que disposa aquesta Llei.

b) L'òrgan competent per imposar la sanció i la norma que li atribueix aquesta competència.

c) Si el denunciat procedeix a l'abonament de la sanció a l'acte s'ha d'assenyalar, a més, la quantitat abonada i les conseqüències derivades del pagament de la sanció previstes a l'article 80.

d) En cas que no es procedeixi a l'abonament a l'acte de la sanció, s'ha d'indicar que la denúncia inicia el procediment sancionador i que disposa d'un termini de vint dies naturals per fer-ne el pagament, amb la reducció i les conseqüències establertes a l'article 80, o per formular les al·legacions i proposar les proves que consideri convenients. En aquest cas, s'han d'indicar els llocs, oficines o dependències on es poden presentar.

e) Si en el termini assenyalat al paràgraf anterior no s'hi han formulat al·legacions o no s'ha abonat la multa, s'ha d'indicar que el procediment es considera conclòs l'endemà a la finalització d'aquest termini, de conformitat amb el que estableix l'article 81.5.

f) El domicili que, si s'escau, indiqui l'interessat als efectes de notificacions. Aquest domicili no s'ha de tenir en compte si el denunciat té assignada una adreça electrònica viària, sense perjudici del que preveu l'article 28.4 de la Llei 11/2007, de 22 de juny.

4. En les denúncies per fets aliens a la circulació, s'hi han d'especificar totes les dades necessàries per a la seva descripció.

Article 75. *Valor probatori de les denúncies dels agents de l'autoritat.*

Les denúncies formulades pels agents de l'autoritat encarregats de la vigilància del trànsit han de donar fe, llevat que hi hagi una prova en contra, dels fets denunciats i de la identitat dels qui els han comès, i també, si s'escau, de la notificació de la denúncia, sense perjudici del deure d'aquells d'aportar tots els elements probatoris que siguin possibles sobre el fet denunciat.

Article 76. *Notificació de la denúncia.*

1. Les denúncies s'han de notificar a l'acte al denunciat.
2. No obstant això, la notificació es pot efectuar en un moment posterior sempre que es doni alguna de les circumstàncies següents:
 - a) Que la denúncia es formuli en circumstàncies en què la detenció del vehicle pugui originar un risc per a la circulació. En aquest cas, l'agent ha d'indicar els motius concrets que la impedeixen.
 - b) Que la denúncia es formuli estant el vehicle estacionat, quan el conductor no hi estigui present.
 - c) Que l'autoritat sancionadora hagi tingut coneixement dels fets a través de mitjans de captació i reproducció d'imatges que permetin la identificació del vehicle.

Article 77. *Pràctica de la notificació de les denúncies.*

1. Les administracions amb competències sancionadores en matèria de trànsit han de notificar les denúncies que no es lliurin a l'acte i les altres notificacions a què doni lloc el procediment sancionador a l'adreça electrònica viària.

En cas que el denunciat no la tingui, la notificació s'ha de fer en el domicili que s'hagi indicat expressament per al procediment i, si de cas hi manca, en el domicili que consti en els registres de la Direcció General de Trànsit.

2. El sistema de notificació en l'adreça electrònica viària permet acreditar la data i l'hora en què es produeix la posada a disposició del denunciat de l'acte objecte de notificació, així com l'accés al seu contingut, moment a partir del qual la notificació s'entén practicada a tots els efectes legals.

Si hi ha constància de la recepció de la notificació a l'adreça electrònica viària i transcorren deu dies naturals sense que s'accedeixi al seu contingut, s'entén que aquella ha estat rebutjada, llevat que d'ofici o a instància del destinatari es comprovi la impossibilitat tècnica o material de l'accés. El rebuig s'ha de fer constar a l'expedient sancionador, on s'han d'especificar les circumstàncies de l'intent de notificació, i s'ha de considerar efectuat el tràmit i continuar el procediment.

3. Quan la notificació es practiqui al domicili de l'interessat, si no hi està present en el moment de lliurar-se la notificació, se'n pot fer càrrec qualsevol persona que hi hagi al domicili i faci constar la seva identitat.

Si ningú es fa càrrec de la notificació, s'ha d'anotar aquesta circumstància a l'expedient sancionador, juntament amb el dia i l'hora en què es va intentar, i s'ha de tornar a practicar dins els tres dies següents. Si tampoc és possible el lliurament, s'ha de donar per acomplert el tràmit i s'ha de procedir a la publicació al Tauló d'Edictes de Sancions de Trànsit (TESTRA).

Si tot i trobar-se l'interessat en el domicili rebutja la notificació, s'ha de fer constar a l'expedient sancionador, i s'han d'especificar les circumstàncies de l'intent de notificació, i s'ha de considerar efectuat el tràmit i continuar el procediment.

Si el resultat de la notificació és que l'interessat és desconegut en el domicili al qual es va dirigir la notificació, l'Administració ha de procedir a la publicació en el Tauló d'Edictes de Sancions de Trànsit (TESTRA).

Article 78. *Notificacions en el Tauló d'Edictes de Sancions de Trànsit (TESTRA).*

1. Les notificacions que no es puguin efectuar a l'adreça electrònica viària o al domicili indicat, s'han de practicar al Tauló d'Edictes de Sancions de Trànsit (TESTRA). Transcorregut el període de vint dies naturals des que la notificació s'hagi publicat al TESTRA s'entén que aquesta ha estat practicada, i es dona per acomplert el tràmit i continua el procediment.

2. El Tauló d'Edictes de Sancions de Trànsit, el gestiona la Direcció General de Trànsit. La pràctica de la notificació en aquest s'ha de fer en els termes que es determinin per ordre del ministre de l'Interior.

Article 79. *Classes de procediments sancionadors.*

1. Notificada la denúncia, el denunciat disposa d'un termini de quinze dies naturals per fer el pagament voluntari amb reducció de la sanció de multa, o per formular les al·legacions i proposar o aportar les proves que consideri oportunes.

Si fa el pagament de la multa en les condicions indicades al paràgraf anterior, s'ha de seguir el procediment sancionador abreujat i, en cas de no fer-ho, el procediment sancionador ordinari.

2. El procediment sancionador abreujat no és aplicable a les infraccions previstes a l'article 65, apartats 5. h), j) i 6.

3. L'incompliment de l'obligació d'assegurar el vehicle que estableix el text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació viària, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre, es pot sancionar de conformitat amb un dels dos procediments sancionadors que estableix aquesta Llei.

4. A més dels registres, oficines i dependències que preveu l'apartat quart de l'article 38 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, les al·legacions, escrits i recursos que derivin dels procediments sancionadors en matèria de trànsit es poden presentar en els registres, oficines i dependències expressament designats a la corresponent denúncia o resolució sancionadora.

Quan es presentin en els registres, oficines o dependències no designats expressament, aquests els han de remetre als òrgans competents en matèria de trànsit amb la màxima brevetat possible.

Article 80. *Procediment sancionador abreujat.*

Una vegada realitzat el pagament voluntari de la multa, ja sigui en l'acte de lliurament de la denúncia o dins el termini de quinze dies naturals comptats des de l'endemà de la seva notificació, es considera conclòs el procediment sancionador amb les conseqüències següents:

- a) La reducció del 50 per cent de l'import de la sanció de multa.
- b) La renúncia a formular al·legacions. En cas que es formulin, s'han de considerar no presentades.
- c) La terminació del procediment, sense necessitat de dictar resolució expressa, el dia en què es faci el pagament.
- d) L'esgotament de la via administrativa, i només es pot recórrer davant l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu.
- e) El termini per interposar el recurs contenciós administratiu s'inicia l'endemà del dia en què tingui lloc el pagament.
- f) La fermesa de la sanció en la via administrativa des del moment del pagament, que produeix efectes plens des de l'endemà.
- g) La sanció no computa com a antecedent en el Registre de conductors i infractors, sempre que es tracti d'infraccions greus que no comportin pèrdua de punts.

Article 81. *Procediment sancionador ordinari.*

1. Notificada la denúncia, l'interessat disposa d'un termini de quinze dies naturals per formular-hi les al·legacions que consideri convenient i proposar o aportar les proves que consideri oportunes.

2. En el cas que no s'hagi produït la detenció del vehicle, el titular, l'arrendatari a llarg termini o el conductor habitual, si s'escau, disposen d'un termini de quinze dies naturals per identificar el conductor responsable de la infracció contra el qual s'inicia el procediment sancionador. Aquesta identificació s'ha de fer per mitjans telemàtics si la notificació s'ha efectuat a través de l'adreça electrònica viària.

3. Si les al·legacions formulades aporten dades noves o diferents de les constatades per l'agent denunciant, i sempre que l'instructor ho consideri necessari, aquelles s'han de traslladar a l'agent perquè n'informi en el termini de quinze dies naturals.

En tot cas, l'instructor pot acordar que es practiquin les proves que consideri pertinents per a l'esbrinament i la qualificació dels fets i per determinar les possibles responsabilitats. La denegació de la pràctica de les proves ha de ser motivada i se n'ha de deixar constància a l'expedient sancionador.

4. Concloua la instrucció del procediment, l'òrgan instructor ha d'eleva la proposta de resolució a l'òrgan competent per sancionar perquè dicti la resolució que sigui procedent. Únicament s'ha de traslladar la proposta a l'interessat, perquè hi pugui formular noves al·legacions en el termini de quinze dies naturals, si figuren en el procediment o s'han tingut en compte en la resolució altres fets o altres al·legacions i proves diferents a les aduïdes per l'interessat.

5. Si el denunciat no hi formula al·legacions ni abona l'import de la multa en el termini de quinze dies naturals següents al de la notificació de la denúncia, aquesta té l'efecte d'acte resolutori del procediment sancionador. En aquest cas, la sanció es pot executar transcorreguts trenta dies naturals des de la notificació de la denúncia.

El que es disposa anteriorment és aplicable únicament si es tracta de:

- a) Infraccions lleus.
- b) Infraccions greus que no sostreuen punts.
- c) Infraccions greus i molt greus la notificació de les quals es facin en l'acte de la denúncia.

La terminació del procediment posa fi a la via administrativa i la sanció es pot executar des de l'endemà al transcurs dels trenta dies abans indicats.

Article 82. *Recursos en el procediment sancionador ordinari.*

1. La resolució sancionadora posa fi a la via administrativa i la sanció es pot executar des de l'endemà del dia en què es notifiqui a l'interessat, i produeix efectes plens, o, si s'escau, una vegada hagi transcorregut el termini indicat a l'últim apartat de l'article anterior.

2. Contra les resolucions sancionadores, es pot interposar recurs de reposició, amb caràcter potestatiu, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la notificació.

El recurs s'ha d'interposar davant l'òrgan que va dictar la resolució sancionadora, que és el competent per resoldre'l.

3. La interposició del recurs de reposició no suspèn l'execució de l'acte impugnat ni la de la sanció. En cas que el recurrent sol·liciti la suspensió de l'execució, aquesta s'entén denegada transcorregut el termini d'un mes des de la sol·licitud sense que s'hagi resolt.

4. No s'han de tenir en compte en la resolució del recurs fets, documents i al·legacions del recurrent que puguin haver estat aportats en el procediment originari.

5. El recurs de reposició que regula aquest article s'entén desestimat si no hi recau resolució expressa en el termini d'un mes, i queda expedita la via contenciosa administrativa.

6. Contra les resolucions sancionadores dictades pels òrgans competents de les comunitats autònomes que tinguin transferides competències executives en matèria de trànsit i circulació de vehicles de motor, així com per les dictades pels alcaldes, en el cas de les entitats locals, cal atènyer-se al que estableixen els anteriors apartats respectant la competència sancionadora que preveu la normativa específica.

CAPÍTOL IV

De les mesures provisionals i d'altres mesures

Article 83. *Mesures provisionals.*

1. L'òrgan competent que hagi ordenat la incoació del procediment sancionador pot adoptar mitjançant acord motivat, en qualsevol moment de la instrucció del procediment sancionador, les mesures provisionals que assegurin l'eficàcia de la resolució final que pugui recaure en el procediment sancionador.

2. Els agents de l'autoritat encarregats de la vigilància del trànsit com a conseqüència de presumptes infraccions al que disposa aquesta Llei únicament poden adoptar la immobilització del vehicle en els casos que preveu l'article 84.

Article 84. *Immobilització del vehicle.*

1. Es pot procedir a la immobilització del vehicle quan:

- a) El vehicle no tingui autorització administrativa per circular, o bé pel fet de no haver-la obtingut o perquè ha estat objecte d'anul·lació, declarada la pèrdua de vigència.
- b) El vehicle presenti deficiències que constitueixin un risc especialment greu per a la seguretat viària.
- c) El conductor o el passatger no facin ús del casc de protecció, en els casos en què sigui obligatori.
- d) Tingui lloc la negativa a efectuar les proves a què es refereix l'article 12.2 i 3 o aquestes presentin un resultat positiu.
- e) El vehicle manqui d'assegurança obligatòria.
- f) S'observi un excés en els temps de conducció o una minoració en els temps de descans que siguin superiors al 50 per cent dels temps establerts per reglament, llevat que el conductor sigui substituït per un altre.
- g) Es produeixi una ocupació excessiva del vehicle que suposi augmentar en un 50 per cent el nombre de places autoritzades, exclosa la del conductor.
- h) El vehicle superi els nivells de gasos, fums i soroll permesos per reglament segons el tipus de vehicle.
- i) Hi hagi indicis racionals que posin de manifest la possible manipulació en els instruments de control.
- j) Es detecti que el vehicle està dotat de mecanismes o sistemes encaminats a eludir la vigilància dels agents de Trànsit i dels mitjans de control a través de la captació d'imatges.

La immobilització s'aixeca en el moment en què cessa la causa que l'hagi motivat.

En els casos previstos a l'apartat 1, paràgrafs h), i) i j), la immobilització només s'aixeca en el cas que, traslladat el vehicle a un taller designat per l'agent de l'autoritat, aquell certifiqui la desaparició del sistema o manipulació detectada o no se superin els nivells permesos.

2. En el cas recollit a l'apartat 1, paràgraf e), cal atènyer-se al que disposa el text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació viària, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre.

3. La immobilització del vehicle s'ha de produir en el lloc assenyalat pels agents de l'autoritat. A aquests efectes, l'agent pot indicar al conductor del vehicle que continuï circulant fins al lloc designat.

4. Les despeses que s'originin com a conseqüència de la immobilització del vehicle són a càrrec del conductor que va cometre la infracció. Si de cas hi manca, són a càrrec del conductor habitual o de l'arrendatari i, a falta d'aquests, del titular. Les despeses han de ser abonades com a requisit previ a l'aixecament de la mesura d'immobilització, sense perjudici del corresponent dret de defensa i de la possibilitat de repercutir-los sobre la persona responsable que hagi donat lloc al fet que l'Administració adopti aquesta mesura.

En els casos previstos a l'apartat 1, paràgrafs h), i) i j), les despeses de la inspecció són a càrrec del denunciador, si s'acredita la infracció.

5. Si el vehicle immobilitzat és utilitzat en règim d'arrendament, la immobilització del vehicle se substitueix per la prohibició d'ús del vehicle per l'infractor.

Article 85. *Retirada i dipòsit del vehicle.*

1. L'autoritat encarregada de la gestió del trànsit pot procedir, si l'obligat a fer-ho no ho fa, a la retirada del vehicle de la via i el seu dipòsit en el lloc que es designi en els casos següents:

- a) Sempre que constitueixi perill, causi greus pertorbacions a la circulació de vehicles o vianants o deteriori algun servei o patrimoni públic.
- b) En cas d'accident que impedeixi continuar la marxa.
- c) Quan, tot i ser procedent legalment la immobilització del vehicle, no hi hagi un lloc adequat per practicar-la sense obstaculitzar la circulació de vehicles o persones.
- d) Quan, una vegada immobilitzat un vehicle d'acord amb el que disposa l'article 84, no cessin les causes que van motivar la immobilització.
- e) Quan un vehicle romanguí estacionat en llocs habilitats per l'autoritat municipal com a zones d'aparcament reservat per a l'ús de persones amb discapacitat sense col·locar el distintiu que ho autoritza.
- f) Quan un vehicle romanguí estacionat en els carrils o parts de les vies reservades exclusivament per a la circulació o per al servei de determinats usuaris i a les zones reservades a la càrrega i descàrrega.
- g) Quan un vehicle romanguí estacionat en llocs habilitats per l'autoritat municipal com d'estacionament amb limitació horària sense col·locar el distintiu que ho autoritza, o quan s'excedeixi el triple del temps abonat de conformitat amb el que estableix l'ordenança municipal.

2. Excepte en els casos de sostracció o altres formes d'utilització del vehicle en contra de la voluntat del titular, degudament justificades, les despeses que s'originin com a conseqüència de la retirada a què es refereix l'apartat anterior són a càrrec del titular, de l'arrendatari o del conductor habitual, segons el cas, que les ha d'abonar com a requisit previ a la devolució del vehicle, sense perjudici del dret de recurs que l'assisteix i de la possibilitat de repercutir-los sobre el responsable de l'accident, de l'abandonament del vehicle o de la infracció que hagi donat lloc a la retirada.

3. L'Administració ha de comunicar la retirada i el dipòsit del vehicle al titular en el termini de 24 hores. La comunicació s'ha de fer a través de l'adreça electrònica viària, si el titular en disposa.

Article 86. *Tractament residual del vehicle.*

1. L'Administració competent en matèria de gestió del trànsit pot ordenar el trasllat del vehicle a un centre autoritzat de tractament de vehicles per a la seva posterior destrucció i descontaminació:

- a) Quan hagin transcorregut més de dos mesos des que el vehicle va ser immobilitzat o retirat de la via pública i dipositat per l'Administració i el titular no hi ha formulat al·legacions.
- b) Quan romanguí estacionat durant un període superior a un mes en el mateix lloc i presenti desperfectes que facin impossible el seu desplaçament pels seus propis mitjans o li faltin les plaques de matrícula.
- c) Quan una vegada recollit un vehicle com a conseqüència d'una avaria o accident en un recinte privat, el titular no l'hagi retirat en el termini de dos mesos.

Amb anterioritat a l'ordre de trasllat del vehicle, l'Administració ha de requerir el titular del vehicle i li ha d'advertir que, si no procedeix a la seva retirada en el termini d'un mes, es procedirà al seu trasllat al centre autoritzat de tractament.

2. En el cas previst a l'apartat 1, paràgraf c), el propietari o responsable del lloc o recinte ha de sol·licitar a la Prefectura Provincial de Trànsit l'autorització per al tractament residual del vehicle. A aquests efectes ha d'aportar la documentació que acrediti que ha sol·licitat al titular del vehicle la retirada del seu recinte.

3. En els casos en què ho consideri convenient, la Prefectura Provincial de Trànsit, els òrgans competents de les comunitats autònomes amb competències en matèria de trànsit, i l'alcalde o autoritat corresponent per delegació, poden acordar la substitució de la destrucció del vehicle per la seva adjudicació als serveis de vigilància i control del trànsit, respectivament en cada àmbit.

Article 87. *Limitacions de disposició en les autoritzacions administratives.*

El titular d'un permís o llicència de conducció no pot efectuar cap tràmit relatiu als vehicles dels quals sigui titular en el Registre de vehicles quan constin com a impagades en el seu historial de conductor quatre sancions fermes en la via administrativa per infraccions greus o molt greus.

El titular d'un vehicle no pot efectuar cap tràmit relatiu al vehicle quan constin com a impagades en l'historial del vehicle quatre sancions fermes en la via administrativa per infraccions greus o molt greus.

S'exceptua del que disposen els paràgrafs anteriors el tràmit de baixa temporal o definitiva de vehicles.

CAPÍTOL V

Execució de les sancions

Article 88. *Execució de les sancions.*

Una vegada fermes en la via administrativa, es pot procedir a l'execució de les sancions de conformitat amb el que preveu aquesta Llei.

Article 89. *Execució de la sanció de suspensió de les autoritzacions.*

El compliment de la sanció de suspensió de les autoritzacions regulades en aquesta Llei s'inicia transcorregut un mes des que la sanció hagi adquirit fermesa en la via administrativa i el període de suspensió d'aquestes s'ha d'anotar en els registres corresponents.

Article 90. *Cobrament de multes.*

1. Les multes que no hagin estat abonades durant el procediment s'han de fer efectives dins els quinze dies naturals següents a la data de la fermesa de la sanció.

2. Vençut el termini d'ingrés establert a l'apartat anterior sense que s'hagi satisfet la multa, la seva exacció s'ha de portar a terme pel procediment de constrenyiment. A aquest efecte, és títol executiu la provisió de constrenyiment notificada al deutor, expedida per l'òrgan competent de l'Administració gestora.

3. Quan les sancions hagin estat imposades per l'Administració de l'Estat, els òrgans i procediments de la recaptació executiva són els establerts en el Reglament general de recaptació, aprovat pel Reial decret 939/2005, de 29 de juliol, i altres normes d'aplicació. En els altres casos, són els establerts a la legislació aplicable segons les autoritats que les hagin imposat.

Article 91. *Responsables subsidiaris del pagament de multes.*

1. Els titulars dels vehicles amb els quals s'hagi comès una infracció són responsables subsidiaris en cas d'impagament de la multa imposada al conductor, excepte en els casos següents:

- a) Robatori, furt o qualsevol altre ús en què quedi acreditat que el vehicle va ser utilitzat en contra de la seva voluntat.
- b) Quan el titular sigui una empresa de lloguer sense conductor.
- c) Quan el vehicle tingui designat un arrendatari a llarg termini en el moment de cometre's la infracció. En aquest cas, la responsabilitat recau en aquest.

d) Quan el vehicle tingui designat un conductor habitual en el moment de cometre's la infracció. En aquest cas, la responsabilitat recau en aquest.

2. La declaració de responsabilitat subsidiària i les seves conseqüències, inclosa la possibilitat d'adoptar mesures cautelars, es regeixen pel que disposen la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària, i el Reglament general de recaptació.

3. El responsable que hagi satisfet la multa té dret de reemborsament contra l'infractor per la totalitat del que hagi satisfet.

CAPÍTOL VI

De la prescripció, caducitat i cancel·lació d'antecedents

Article 92. *Prescripció i caducitat.*

1. El termini de prescripció de les infraccions previstes en aquesta Llei és de tres mesos per a les infraccions lleus i de sis mesos per a les infraccions greus i molt greus.

El termini de prescripció comença a comptar a partir del mateix dia en què els fets s'hagin comès.

2. La prescripció s'interromp per qualsevol actuació administrativa de la qual tingui coneixement el denunciador o estigui encaminada a descobrir la seva identitat o domicili i es practiqui amb altres administracions, institucions o organismes. També s'interromp per la notificació efectuada d'acord amb els articles 76, 77 i 78.

El termini de prescripció s'ha de reprendre si el procediment es paralitza durant més d'un mes per una causa no imputable al denunciador.

3. Si no s'ha produït la resolució sancionadora transcorregut un any des de la iniciació del procediment, se'n produeix la caducitat i s'ha de procedir a l'arxivament de les actuacions, a sol·licitud de qualsevol interessat o d'ofici per l'òrgan competent per dictar resolució.

Quan la paralització del procediment s'hagi produït a causa del coneixement dels fets per la jurisdicció penal, el termini de caducitat se suspèn i, una vegada hagi adquirit fermesa la resolució judicial, es reprèn el còmput del termini de caducitat pel temps que restava en el moment d'acordar la suspensió.

4. El termini de prescripció de les sancions que consisteixen en una multa pecuniària és de quatre anys i, el de les altres sancions, és d'un any, computats des de l'endemà del dia en què la sanció adquireixi fermesa en la via administrativa.

El còmput i la interrupció del termini de prescripció del dret de l'Administració per exigir el pagament de les sancions que consisteixen en una multa pecuniària es regeixen pel que disposa la Llei general tributària.

Article 93. *Anotació i cancel·lació.*

1. Les sancions greus i molt greus han de ser comunicades al Registre de conductors i infractors per la autoritat que l'hagi imposat en el termini dels quinze dies naturals següents a la seva fermesa en la via administrativa.

2. Les autoritats judicials han de comunicar al Registre de conductors i infractors, en el termini dels quinze dies naturals següents a la seva fermesa, les penes de privació del dret a conduir vehicles de motor i ciclomotors que imposin per sentències per la comissió de delictes o faltes contra la seguretat viària.

3. En el Registre de vehicles han de quedar reflectides les sancions fermes greus i molt greus en les quals un vehicle tant matriculat a Espanya com a l'estranger estigui implicat i l'impagament d'aquestes, si s'escau. Aquestes anotacions han de formar part de l'historial del vehicle.

4. Les anotacions es cancel·len d'ofici, als efectes d'antecedents, una vegada transcorreguts tres anys des del seu total compliment o prescripció.»

Vuit. El títol VI queda redactat de la manera següent:

«TÍTOL VI

Del Registre estatal de víctimes i accidents de trànsit

Article 94. *El Registre estatal de víctimes d'accidents de trànsit.*

1. Es crea el Registre estatal de víctimes d'accidents de trànsit.
2. Les comunitats autònomes amb competències en matèria de trànsit i circulació de vehicles de motor poden crear, respecte als seus àmbits territorials, els seus propis registres de víctimes d'accidents de trànsit.

Article 95. *Finalitat del Registre.*

1. En el Registre estatal de víctimes i accidents de trànsit han de constar únicament les dades que siguin rellevants i que permetin disposar de la informació necessària per determinar les causes i circumstàncies en què s'han produït els accidents de trànsit i les seves conseqüències.

Les dades que s'incorporin al Registre no han de contenir més dades identificatives dels implicats o relacionades amb la seva salut que les estrictament necessàries per al compliment de la seva finalitat, de conformitat amb el que estableix l'apartat anterior.

2. El titular responsable del Registre ha d'adoptar les mesures de gestió i organització necessàries per assegurar, en tot cas, la confidencialitat, seguretat i integritat de les dades automatitzades de caràcter personal que hi hagi en el Registre i el seu ús per a les finalitats per a les quals van ser recollides, així com les conduents a fer efectives les garanties, obligacions i drets reconeguts a la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i les seves normes de desplegament.

Article 96. *Comunicació i accés a les dades del Registre.*

La comunicació de la informació referent a les víctimes d'accidents de trànsit s'ha de fer en els termes que es determinin per ordre ministerial.»

Nou. La disposició addicional tretzena queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional tretzena. *Obtenció del permís o llicència de conducció quan el titular hagi estat condemnat per sentència penal amb la privació del dret a conduir.*

1. El titular d'una autorització administrativa per conduir que hagi perdut la seva vigència d'acord amb el que preveu l'article 47 del Codi penal, en haver estat condemnat per sentència ferma a la pena de privació del dret a conduir vehicles de motor i ciclomotors per un temps superior a dos anys, pot obtenir, una vegada complerta la condemna, una autorització administrativa de la mateixa classe i amb la mateixa antiguitat, d'acord amb el procediment establert a l'article 63.7 per a la pèrdua de vigència de l'autorització per la pèrdua total dels punts assignats.

El permís que s'obtingui disposa d'un saldo de 8 punts.

2. Si la condemna és inferior a dos anys, per tornar a conduir, únicament ha d'acreditar que ha superat amb aprofitament el curs de reeducació i sensibilització viària a què fa referència el primer paràgraf de l'esmentat article 63.7.»

Deu. S'hi incorpora una disposició addicional catorzena amb la redacció següent:

«Disposició addicional catorzena. *Documentació corresponent a altres administracions públiques.*

L'organisme autònom Prefectura Central de Trànsit i les administracions públiques competents poden articular mecanismes de cooperació, mitjançant els

oportuns convenis de col·laboració, per a la transmissió dels documents que les esmentades administracions hagin de remetre per imposició d'una normativa aliena a aquesta Llei, a l'esmentat organisme autònom.»

Onze. S'hi incorpora una disposició addicional quinzena amb la redacció següent:

«Disposició addicional quinzena. *El Tauló d'Edictes de Sancions de Trànsit (TESTRA)*.

El funcionament, la gestió i la publicació en el Tauló d'Edictes de Sancions de Trànsit (TESTRA) s'ha de fer amb submissió plena al que disposa la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, i de conformitat amb els requisits exigits per la Llei 11/2007, de 22 de juny.»

Dotze. S'hi incorpora una disposició addicional setzena amb la redacció següent:

«Disposició addicional setzena. *Canvis en la limitació de velocitat*.

El titular de la via ha de comunicar a les autoritats competents en matèria de gestió del trànsit, amb una antelació mínima d'un mes, els canvis que realitzi en les limitacions de velocitat.»

Tretze. S'hi incorpora una disposició addicional dissetena amb la redacció següent:

«Disposició addicional dissetena. *Marxes cicloturistes*.

El Govern, en el termini d'un any a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ha de portar a terme les modificacions reglamentàries necessàries per fer una nova regulació de les marxes cicloturistes.»

Catorze. La disposició final única passa a ser primera en incorporar-s'hi una disposició final segona, amb la redacció següent:

«Disposició final segona. *Actualització de les quanties de les sancions de multa*.

El Govern, mitjançant reial decret, pot actualitzar la quantia de les sancions de multa que preveu aquesta Llei, atenent la variació que experimenti l'índex de preus al consum.»

Quinze. A l'annex I, s'hi inclou un apartat 1 bis «Conductor habitual» amb la redacció següent:

«1.bis. *Conductor habitual*.—Als únics efectes que preveu aquesta Llei, és la persona que, disposant del permís o llicència de conducció necessari, que ha d'estar inscrit en el Registre de conductors i infractors, ha estat designada pel titular d'un vehicle, amb el seu consentiment previ, en virtut del que disposa l'article 9 bis, pel fet de ser la que de manera habitual o més sovint condueix el vehicle.»

Setze. L'annex II queda redactat de la manera següent:

«ANNEX II

Infraccions que comporten la pèrdua de punts

El titular d'un permís o llicència de conducció que sigui sancionat en ferm en la via administrativa per la comissió d'alguna de les infraccions que es relacionen a

continuació perd el nombre de punts que, per a cadascuna d'aquestes, s'assenyalen a continuació:

	Punts
1. Conduir amb una taxa d'alcohol superior a l'establerta per reglament:	
Valors mg/l aire espirat, més de 0,50 (professionals i titulars de permisos de conducció amb menys de dos anys d'antiguitat més de 0,30 mg/l)	6
Valors mg/l aire espirat, superior a 0,25 fins a 0,50 (professionals i titulars de permisos de conducció amb menys de dos anys d'antiguitat més de 0,15 fins a 0,30 mg/l)	4
2. Conduir sota els efectes d'estupefaents, psicòtrops, estimulants i altres substàncies d'efectes anàlegs	6
3. Incomplir l'obligació de sotmetre's a les proves de detecció del grau d'alcoholèmia, d'estupefaents, psicòtrops, estimulants i altres substàncies d'efectes anàlegs	6
4. Conduir de forma temerària, circular en sentit contrari a l'establert o participar en curses o competicions no autoritzades	6
5. Conduir vehicles que tinguin instal·lats mecanismes o sistemes encaminats a inhibir la vigilància del trànsit, o que portin instruments amb la mateixa intenció, així com d'inhibició de sistemes de detecció de radar.	6
6. L'excés en més del 50 per cent en els temps de conducció o la minoració en més del 50 per cent en els temps de descans establerts en la legislació sobre transport terrestre.	6
7. La participació o col·laboració necessària dels conductors en la col·locació o posada en funcionament d'elements que alterin el funcionament normal de l'ús del tacògraf o del limitador de velocitat.	6
8. Conduir un vehicle amb un permís o llicència que no l'habiliti per fer-ho.	4
9. Llançar a la via o als seus voltants objectes que puguin produir incendis, accidents de circulació o obstaculitzar la lliure circulació	4
10. Incomplir les disposicions legals sobre prioritat de pas, i l'obligació d'aturar-se en el senyal de stop, cedi el pas i en els semàfors amb llum vermell encès	4
11. Incomplir les disposicions legals sobre avançament posant en perill o entorpint els qui circulin en sentit contrari i avançar en llocs o circumstàncies de visibilitat reduïda	4
12. Avançar posant en perill o entorpint ciclistes.	4
13. Efectuar el canvi de sentit incomplint les disposicions recollides en aquesta Llei i en els termes establerts per reglament.	3
14. Realitzar la maniobra de marxa enrere en autopistes i autovies.	4
15. No respectar els senyals dels agents que regulen la circulació	4
16. No mantenir la distància de seguretat amb el vehicle precedent	4
17. Conduir utilitzant cascos, auriculars o altres dispositius que disminueixin l'atenció en la conducció o utilitzar manualment dispositius de telefonia mòbil, navegadors o qualsevol altre sistema de comunicació. De conformitat amb els avenços de la tecnologia, es poden precisar per reglament els dispositius inclosos en aquest apartat.	3
18. No fer ús del cinturó de seguretat, sistemes de retenció infantil, casc i altres elements de protecció.	3
19. Conduir un vehicle tenint suspesa l'autorització administrativa per conduir o tenint prohibit l'ús del vehicle que es condueix.	4

La sostracció de punts per excés de velocitat es produeix d'acord amb el que estableix l'annex IV.

La pèrdua de punts únicament es produeix si el fet del qual deriva la sostracció de punts es produeix en ocasió de la conducció d'un vehicle per al qual s'exigeixi l'autorització administrativa per conduir.

El crèdit de punts és únic per a totes les autoritzacions administratives de què sigui titular el conductor.»

Disset. S'hi inclou un annex IV amb el contingut següent:

«ANNEX IV

Quadre de sancions i punts per excés de velocitat

Infracció sobre excés de velocitat captat pel cinemòmetre

Límit		30	40	50	60	70	80	90	100	110	120	Multa	Punts			
Excés de velocitat		31	41	51	61	71	81	91	101	111	121	100	-			
		50	60	70	90	100	110	120	130	140	150					
	Greu		51	61	71	91	101	111	121	131	141	151	300	2		
			60	70	80	110	120	130	140	150	160	170				
			61	71	81	111	121	131	141	151	161	171			400	4
			70	80	90	120	130	140	150	160	170	180				
	Molt greu		71	81	91	121	131	141	151	161	171	181	500	6		
			80	90	100	130	140	150	160	170	180	190				
			81	91	101	131	141	151	161	171	181	191	600	6		

En els trams d'autovies i autopistes interurbanes d'accés a les ciutats on s'hagin establert límits inferiors als 100 km/h, els excessos de velocitat se sancionen amb la multa econòmica corresponent al quadre de sancions de l'annex IV. La resta dels efectes administratius i penals només es produeixen si se superen els 100 km/h i en els termes establerts per a aquest límit.»

Disposició addicional primera. *Referències al Consell Superior de Trànsit i Seguretat de la Circulació Viària.*

Totes les referències en la normativa vigent al Consell Superior de Trànsit i Seguretat de la Circulació Viària s'entenen fetes al Consell Superior de Seguretat Viària.

Disposició addicional segona. *Assignació de l'adreça electrònica viària (DEV).*

La Direcció General de Trànsit ha d'assignar una adreça electrònica viària (DEV) a tota persona jurídica que obtingui una autorització administrativa de circulació de vehicle, una vegada hagi entrat en vigor aquesta Llei, de conformitat amb el que disposa l'article 59 bis.

A les persones jurídiques no incloses en el paràgraf anterior i a les persones físiques que ho sol·licitin, també se'ls ha d'assignar una adreça electrònica viària (DEV).

Disposició addicional tercera. *Obligació de destinar les sancions econòmiques al finançament de seguretat viària, prevenció d'accidents de trànsit i ajuda a les víctimes.*

L'import de les sancions econòmiques obtingudes per infraccions a la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, es destina íntegrament al finançament d'actuacions i serveis en matèria de seguretat viària, prevenció d'accidents de trànsit i ajuda a les víctimes.

Disposició addicional quarta. *Mesures de seguretat per a discapacitats en aparcaments.*

1. En execució de la disposició addicional trenta-unena de la Llei 40/2007, de 4 de desembre, de mesures en matèria de Seguretat Social, el Govern ha de modificar en el termini de sis mesos el Reial decret 314/2006, de 17 de març, pel qual s'aprova el Codi Tècnic de l'Edificació, per introduir-hi l'obligació d'incorporar en els accessos als aparcaments i garatges dispositius que adverteixin el conductor de la presència de vianants a prop de l'entrada i sortida a la via pública dels establiments esmentats.

2. Per reglament s'ha de fixar el termini gradual d'instal·lació d'aquests dispositius en els garatges i aparcaments existents atenent el seu nombre de places.

Disposició addicional cinquena. *Notificacions i Tauló d'Edictes de Sancions de Trànsit en comunitats autònomes amb competències executives en matèria de trànsit.*

Les comunitats autònomes amb competències executives en matèria de trànsit poden substituir les notificacions a l'adreça electrònica viària per notificacions a través de les seves plataformes informàtiques, per als ciutadans que optin per aquestes.

Les publicacions en el Tauló d'Edictes de Sancions de Trànsit de les comunitats autònomes amb competències executives en matèria de trànsit es poden efectuar a través dels seus taulons d'edictes. En aquest cas, els taulons han d'interoperar entre si per permetre al ciutadà, a través d'un únic accés, el coneixement i la comunicació de qualssevol notificacions de procediments sancionadors que hi hagi sobre ell.

Les administracions locals que pertanyen als àmbits territorials de les comunitats autònomes amb competències en matèria de trànsit poden subscriure convenis de col·laboració per fer les notificacions telemàtiques a través de les plataformes de notificació i dels taulons d'edictes de la comunitat autònoma.

Disposició addicional sisena. *Revisió de la normativa sobre senyalització viària vertical.*

En el termini d'un any, el Govern ha de revisar la normativa vigent que regula la senyalització viària vertical per adaptar-ne les dimensions mínimes a la intensitat actual del trànsit i a l'increment de l'edat mitjana dels conductors.

Disposició transitòria primera. *Procediments sancionadors en tramitació a l'entrada en vigor de la Llei.*

Els procediments sancionadors en la tramitació a l'entrada en vigor d'aquesta Llei es continuen regint, fins a la seva terminació, per les normes vigents en el moment de la seva iniciació, llevat que d'acord amb el que preveu la disposició final setena puguin derivar-ne efectes més favorables relatius a la suspensió del permís de conducció i a la pèrdua de punts.

Contra les resolucions sancionadores que recaiguin en els procediments esmentats, es poden interposar els recursos que preveu l'article 80 del text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària vigent en el moment de la seva iniciació.

Disposició transitòria segona. *Notificacions telemàtiques.*

1. L'organisme autònom Prefectura Central de Trànsit i els òrgans de les comunitats autònomes amb competències executives en matèria de trànsit i circulació de vehicles de motor estan obligats a fer les notificacions telemàtiques a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

2. Les administracions locals amb competències en matèria de trànsit estan obligades a fer les notificacions telemàtiques a l'adreça electrònica viària en el termini de dos anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Durant aquest termini de temps, els titulars de vehicles, encara que tinguin assignada una adreça electrònica viària (DEV), poden seguir rebent en el seu domicili, de conformitat amb el que disposa l'article 59 bis.1, les notificacions practicades per les administracions locals amb competències en matèria de trànsit.

3. Els terminis establerts en els apartats anteriors s'han d'aplicar en la mesura que siguin compatibles amb el que estableix la disposició final tercera de la Llei 11/2007, de 22 de juny.

Disposició transitòria tercera. *Límits de velocitat per a vehicles de tres rodes assimilats a motocicletes.*

Fins que no es modifiqui el Reglament general de circulació, aprovat pel Reial decret 1428/2003, de 21 de novembre, i es fixin els límits de velocitat per als vehicles de tres rodes assimilats a les motocicletes, aquests vehicles tenen els mateixos límits de velocitat que s'estableixen en l'esmentat Reglament per a les motocicletes de dues rodes.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queda derogat l'apartat tercer de l'article 14 del Reglament de l'assegurança obligatòria de responsabilitat civil en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial decret 1507/2008, de 12 de setembre, i també totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.*

S'incorpora una disposició addicional vuitena bis a la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, amb la redacció següent:

«Disposició addicional vuitena bis. *Procediment sancionador en matèria de trànsit i seguretat viària.*

Els procediments administratius per a la imposició de sancions per infraccions en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, es regeixen pel que disposa la seva legislació específica i, supletòriament, pel que disposa aquesta Llei.»

Disposició final segona. *Modificació del text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre.*

Se suprimeixen els paràgrafs tercer i quart de la lletra b) de l'apartat primer de l'article 3 del text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre, i els apartats segon i tercer del mateix article queden redactats de la manera següent:

«2. Per sancionar la infracció són competents els caps provincials de trànsit o, a les comunitats autònomes que tinguin transferides competències executives en matèria de trànsit i circulació de vehicles de motor, els òrgans previstos a la normativa autonòmica, en els termes establerts a l'article 71 del text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, aprovat pel Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març.

3. La infracció se sanciona de conformitat amb un dels procediments sancionadors previstos en el text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, general tributària.*

El paràgraf j) de l'apartat 1 de l'article 95 queda redactat de la manera següent:

«j) La col·laboració amb òrgans o entitats de dret públic encarregats de la recaptació de recursos públics no tributaris per a la correcta identificació dels obligats al pagament i amb la Direcció General de Trànsit per a la pràctica de les notificacions a aquests, dirigides al cobrament d'aquests recursos.»

Disposició final quarta. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.21a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de trànsit i circulació de vehicles de motor.

S'exceptua d'això:

La disposició final primera, que es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.18a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva per regular el procediment administratiu comú.

La disposició final segona, que es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.6a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació mercantil.

La disposició final tercera, que es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.14a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria d'Hisenda general.

Disposició final cinquena. *Adaptació d'altres normes.*

El Govern ha de procedir a adaptar totes les normes afectades per les modificacions introduïdes per aquesta Llei.

Disposició final sisena. *Desplegament reglamentari.*

1. El Govern, a proposta del ministre de l'Interior, ha d'aprovar les normes necessàries per al desplegament d'aquesta Llei.

2. En tot cas, en el termini de sis mesos des que entri en vigor aquesta Llei, s'ha de dictar un nou reglament de procediment sancionador en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària.

Disposició final setena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor al cap de sis mesos de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», llevat dels articles 9.bis 2, 59 bis, 77 i 78, que entren en vigor en el termini d'1 any, i els efectes d'aquesta Llei que siguin favorables per a l'infractor, que entren en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 23 de novembre de 2009.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO